

2010

MENDELOVA UNIVERZITA V BRNĚ
Provozně ekonomická fakulta

VOLBY

Podklady pro cvičení z Veřejné správy

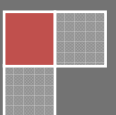
Osnova:

- a) Vymezení voleb jako institutu
- b) Historie voleb
- c) Vývoj volebního práva a volebních systémů: rovné, aktivní, pasivní volební právo, tajná volba, přímá a nepřímá volba v ČR, volební systémy (poměrný a většinový)
- d) Vyberte jeden konkrétní typ voleb - například jen volby do zastupitelstva JMK nebo jen volby do Poslanecké sněmovny a srovnajte dva po sobě jdoucí výsledky voleb
- e) Proveďte srovnání a analyzujte výsledky vybraných voleb
- f) Závěr, zhodnocení, soutěž, test, křížovka

Zadal: Ing. Tomáš Knotek

Vypracovaly: Hanáková Lenka, Juračková Lucie, Koplová Jana

16.10.2010

Obsah

Obsah	2
1. Úvod.....	3
2. Historie voleb.....	3
3. Volební systémy.....	6
Většinový volební systém	6
Poměrný (proporční) volební systém	8
Smíšený systém.....	9
4. Volební systém v ČR.....	10
Volby do Poslanecké sněmovny.....	12
Volby do Senátu.....	12
Volby do zastupitelstva obcí	13
5. Volby do Poslanecké sněmovny 2006 a 2010.....	14
Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 2006.....	14
Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 2010.....	18
6. Použité zdroje v prezentaci a podkladových materiálech	24

1. Úvod

Volby jsou ustavovací technikou zastupitelské demokracie. Díky nim se občané mohou podílet na chodu své země výběrem zástupců, názorů, politiky, kteří budou vládnout po dobu určeného období. Výsledkem voleb je tedy zvolení zástupců, jimž občané předávají některé své pravomoci. Tito zástupci jsou vybráni na základě hlasování prostřednictvím volebních lístků. Vítěz voleb (senátoři, zastupitelstvo, politické strany – záleží na druhu voleb) získá právo rozhodovat o zásadních věcech týkajících se obyvatel daného státu. Volby probíhají i v řadě nestátních organizací.

Volby ale nejsou jedinou ustavovací technikou, kterou se ustavuje do funkce. Mezi některými dalšími bychom jmenovali ustavování: rodem (mandát ve Sněmovně lordů UK), losem (při rovnosti hlasů), jmenováním (vlády), kooptací (církve, akciové společnosti – doplnění do daného orgánu vlastní volbou), konkurzem, aklamací (veřejné hlasování – zdvižení ruky nad hlavu), ustavení z titulu jiné funkce, referendem nebo plebiscitem, rotací (předsedající země EU). [11]

Referendum vs. Plebiscit

Referendum je rozhodnutí občanů o otázkách týkajících se moci zákonodárné nebo výkonné, čímž se liší od voleb právě tím, že nerozhoduje ve věci volby zástupců. Plebiscit je sice také forma lidového hlasování, avšak hlavním rozdílem je fakt, že pro vznik plebiscitu nevzniká iniciativa ze strany občanů, ale ze strany státu. V dnešní době dochází k záměně těchto pojmů, s čímž se můžeme setkat například u referenda o vstupu ČR do EU. [11]

2. Historie voleb

Volby se poprvé objevily v antickém Řecku, kde se rozhodovalo o návrhu a osudu jednotlivce (střepinový soud - každý svobodný občan mohl vyrýt na střep nebo destičku jméno člověka, který by mohl být nebezpečný a ten, kdo získal nejvíce „hlasů“, byl vyhnán z města).

První volby v Českých zemích se uskutečnily v roce 1848. Po vzniku absolutismu v zemi byly na pár let přerušeny. Opět se volby objevily v 60. letech 19. století. Nejednalo se o všeobecné volební právo, ale právo podmíněné daněmi či majetkem. V roce 1907 proběhla volební reforma. Dne 26. ledna 1907 podepsal císař František Josef I. zákon o všeobecném rovném volebním právu, došlo ke vzniku všeobecného volebního práva pro muže a o 13 let později také pro ženy. Volební právo pro ženy v evropských zemích: **Finsko – 1906**, Norsko – 1913, Dánsko – 1915, Estonsko, Litva, Německo, Rakousko, Polsko – 1918, Holandsko, Lucembursko – 1919, **Československo – 1920**, Lotyšsko, Švédsko – 1921, Turecko – 1926, Irsko, Velká Británie – 1928, Španělsko – 1931, Bulharsko, Francie – 1944, Itálie, Slovinsko – 1945, Rumunsko – 1946, Belgie – 1948, Řecko – 1952, Maďarsko – 1958, Kypr – 1960, Švýcarsko – 1971, Portugalsko – 1976, **Lichtenštejnsko – 1984**. Ve světě se volební právo žen také vyvíjelo různými tempy v jednotlivých státech. Jako příklad lze uvést srovnání New Jersey – 1776 a Kuvajt – 2005. [13]

V roce 1920 se volilo do dvoukomorového národního shromáždění Republiky Československé, jež se skládalo z Poslanecké sněmovny a Senátu. Po válce mělo Národní shromáždění pouze jednu komoru.

V roce 1954 mohl občan poprvé ovlivnit složení místních radnic (ovšem pouze teoreticky – chyběla odvaha – což v důsledku způsobilo opět volbu kandidátů Národní fronty). O volbách se nedalo mluvit jako o volbách svobodných.

V červnu roku 1990 se konaly první svobodné volby. Volby probíhaly do tří komor. Do České národní rady (dnešní Poslanecká sněmovna) a do dvou komor Federálního shromáždění ČSFR (Sněmovny národů a Sněmovny lidu). – „Volby jako referendum o rodící se demokracii.“

Výsledek: Ve všech komorách skončily volby s přibližně stejným výsledkem. Vítězem bylo Občanské fórum se zhruba 50 %. Na druhém místě komunisté s 13 %. Následovala Křesťanská a demokratická unie a Hnutí za samosprávnou demokracii. Premiérem se stal Petr Pithart. [12]

V roce 1992 se konaly další volby. V této době Občanské fórum již neexistovalo. Řešily se spory mezi slovenskou a českou částí federace. – „Volby jako referendum o tom, zda Češi a Slováci zůstanou v jednom státě.“

Výsledek: Vítězem se stává ODS – Václav Klaus za Česko a Vladimír Mečiar za Slovensko – Vzniká dohoda o rozdělení státu, k čemuž došlo následně 1. ledna 1993. ODS získala 30 %. Levý bok získal 14 %. ODS sestavila vládu s ODA Jana Kalvody a KDU-ČSL Josefa Luxe. Premiérem se stal Václav Klaus. [12]

Další volby se konaly v roce 1996 na přelomu května a června. Jednalo se o volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Výsledek: Zvítězila ODS s 30 %. Výrazně se také prosadili sociální demokraté s 26 % a extrémní pravice – Sládkovi republikáni s 8 %, komunisté s 10 %, KDU-ČSL s 8 % a ODA s 6 %.

Problémy: Koalice ODS, lidovců a ODA měla ve sněmovně jen 99 mandátů, její pozice nebyla příliš pevná. Jaro 1997 – „Úsporné balíčky“ – Druhá Klausova vláda - Kvůli zhoršující se ekonomické situaci došlo k drastickým rozpočtovým škrtům. Další krizí vláda prošla v době, kdy se kolem ODS vyrojily skandály s jejím financováním. Po rezignaci ministrů za KDU-ČSL a ODA podal Václav Klaus 30. listopadu 1997 demisi a 17. prosince 1997 Václav Havel pověřil Josefa Tošovského sestavením úřednické vlády, která zemi přivedla k předčasným volbám. [12]

V červnu roku 1998 se konaly předčasné volby.

Výsledek: Zvítězila ČSSD s 32 %.

Problémy: ČSSD neměla nikoho, s kým by sestavila koalici. Tu s KSČM předem odmítla sama a koalici ČSSD, KDU-ČSL a Unie svobody zase odmítla Unie svobody. Uvažovaná koalice ODS (30 %), KDU-ČSL (8 %) a Unie svobody (9 %) mohla mít pohodlnou 102 člennou koalici ve Sněmovně, ale zkrachovala na neochotě menších stran akceptovat Václava Klause jako premiéra.

Důsledky: Vznikla proto překvapivá vláda v čele s Milošem Zemanem, tolerovaná ODS takzvanou opoziční smlouvou. Přes ostrou kritiku opozice se udržela celé čtyři roky a přivedla zemi k volbám v roce 2002. [12]

Další volby se konaly v roce 2002.

Výsledek: Zvítězila sociální demokracie s 30 % a 70 mandátů ve Sněmovně.

Důsledky: Vladimír Špidla tak sestavil vládu, ve které byly kromě ČSSD ještě dvě strany KDU-ČSL a Unie svobody DEU, které kandidovaly na společné koaliční kandidátce (získaly 14,2 % a 31 mandátů). Dohromady tak měla koalice těsnou

většinu 101 poslanců. V opozici zůstala ODS (24 % hlasů) a KSČM (19 %), se kterou ale sociální demokraté na konci období schválili několik levicových zákonů. Vladimír Špidla nezůstal premiérem celé čtyřleté období. Po neúspěchu ČSSD ve volbách do europarlamentu ho nahradil Stanislav Gross. Tomu zase zlomila vaz aféra s financováním luxusního bytu. Ve vládě ho v dubnu roku 2005 nahradil Jiří Paroubek. [12]

Další volby proběhly v roce 2006.

Výsledky: Koalice ČSSD a KSČM měla v součtu stejně poslanců jako koalice ODS, KDU-ČSL a Strana zelených.

Problémy: Bezprostředně po volbách si Jiří Paroubek dělal zálusk na premiérské křeslo. ČSSD ale volby prohrála. Ve sněmovně nastalo několik měsíců bez vlády až do ledna 2007. Předseda ODS (Mirek Topolánek) složil menšinový kabinet ODS, tomu ale nebyla vyslovena ve Sněmovně důvěra. Poté vytvořil koaliční vládu, kterou nakonec podpořilo i několik poslanců z ČSSD. V roce 2009 byla vládě opět vyslovena nedůvěra. Nakonec se stal premiérem Jan Fischer, díky němuž měla země dospět k předčasným volbám v roce 2009. [12]

3. Volební systémy

Volební systém můžeme definovat jako soubor pravidel (právní, politické, organizační, etické), podle kterých volby probíhají, a podle kterých se zjišťují volební výsledky. Volební systémy mají také své nedostatky, které se projevují před volbami (volební boj mezi nepřáteli, ostré volební kampaně), ale také po skončení voleb (nemožnost sestavit koalici). Volební systémy můžeme rozdělit na většinové, proporční a smíšené.

Většinový volební systém

Je to nejstarší volební systém a svojí tradici má především v anglosaských zemích (VB, USA). Zvolen je pouze jediný kandidát a to ten, který získá nejvíce hlasů v daném volebním obvodu. Hlasy ostatních kandidátů se „ztrácí“ a on se již nemůže podílet na formování zastupitelského orgánu. Tím tento systém znevýhodňuje malé

strany (snižuje jejich počet => politický dualismus) a naopak zvýhodňuje strany velké. Menší strana, která získá v každém volebním obvodu menší počet hlasů, nemá šanci zvítězit nad stranou, která má zastoupení pouze v jednom volebním obvodu. Volebních obvodů je tolik, kolik je zastupitelských míst (jednomandátový obvod) nebo je jich méně než počet volených míst ve voleném orgánu (více-mandátový obvod).

Dvě modifikace:

jednokolový - Volby probíhají pouze v jednom kole a vítěz je ten, kdo získá nejvíce hlasů ze všech, přičemž ve více-mandátovém volebním obvodu musí získat více než 50 % hlasů, jinak se konají volby nové.

dvoukolový - Po prvním kole jsou vybráni většinou dva kandidáti s nejvyšším počtem hlasů (vyhraje ten, kdo má nejvíce hlasů). Mezi koly je 7 dní.

- Pokud kandidát získá přes 50 % všech hlasů, je zvolen přímo a druhé kolo se nepořádá.

- V prvním kole může volič zvolit kohokoliv, ale ve druhém kole už musí volit pouze ze dvou kandidátů, čímž vzniká negativní volba. Kandidát, který tak zvítězil v prvním kole, vůbec nemusí zvítězit v kole druhém.

V rámci volebního obvodu získává vítěz všechny volební mandáty, které jsou pro daný obvod přiděleny (většinou jde o jednomandátový obvod, u více-mandátových pak vítězí určitý počet nejlepších). Zvolen je pouze jediný kandidát, který získal v daném volebním obvodu nejvíce hlasů. Každý obvod má svého zástupce a počet obvodů je určen počtem křesel v parlamentu. Systém vede ke snížení počtu politických stran (zpravidla politický dualismus). Vláda je tvořena pouze jednou stranou. Dvě modifikace – jednokolový (vítěz s maximem hlasů vyhrává) a dvoukolový (pokud v prvním kole nemá vítěz více než 50 % hlasů, tak je druhé kolo, do druhého kola postupují dva nejúspěšnější kandidáti z kola prvního)

Velká Británie, Kanada (jednokolový), Francie (dvoukolový)

Výhody[15]

Redukuje fragmentaci stran

Výměna vlády a parlamentu, pokud jsou občané nespokojeni

Pomáhá utvoření bipartismu (tj.dvoustranickému modelu)

Napomáhá k utvoření většinové, akceschopné, stabilní vlády

Stabilní, jasně viditelná opozice („stínová vláda“)

Pevná vazba poslance na daný obvod - úzká vazba zastupitele a voliče

Velmi malá šance vítězství extremistických stran

Jednoduchost

Nevýhody[15]

Pomáhá utvoření bipartismu (tj. dvoustranickému modelu) a tím radikálně omezuje výběr

Deformuje volební výsledky (neodpovídá mínění voličů ve volbách)

Může vyhrát i strana s menším počtem reálných hlasů

Vysoké procento propadlých hlasů - malý vliv voličů na sestavení voleného orgánu, pokud nevolí vítěze, stejně jako mají poražené strany malý vliv na politické dění

Psychologický tlak na voliče (musí hlasovat strategicky, aby nedošlo k propadnutí jeho hlasu)

Poměrný (proporční) volební systém

Snaha o celou škálu politického spektra. Žádný hlas nepropadá, protože od každého hlasu je závislé složení zastupitelského sboru. Volení poslanci do Poslanecké sněmovny, do krajských a obecních zastupitelstev. Občané odevzdávají volební hlasy pro kandidátní listiny politických stran, nikoli pro jednotlivé kandidáty (jedná se o volbu podle stranických kandidátek). Procento odevzdaných hlasů odpovídá rozdělení poslaneckých mandátů. Aby mohla politická strana v ČR vstoupit do poslanecké sněmovny, musí získat 5 % voličských hlasů, ale v jiných zemích se může jednat i o jinou podmínku. Čím více volebních obvodů, tím je menší počet křesel na obvod, a tím méně stran může být zvoleno.

Tento systém dává šanci malým stranám, ale vláda může být méně stabilní. Čím více je politických stran, tím je menší šance, že koalici utvoří pouze dvě strany se stejným nebo podobným volebním programem, a tudíž se snižují šance na splnění slibů voličům.

Výhody[15]

Více odpovídá názorové struktuře voličů

Šance pro malé strany

Žádné propadlé hlasy

Včas zohlední nové trendy a potřeby společnosti, a tím i zachytí jinak možný růst extrémních nálad ve společnosti

Nevýhody[15]

Menší stabilita vlády

Volí se jednotlivé strany, což vede k souboji o voliče (předvolební kampaně)

Napomáhá fragmentaci stran, podporuje vícestranický systém (což ale může být i výhoda tam, kde spolupráce a konsens patří ke kompetencím společnosti)

Snižuje efektivitu vlád a jejich odpovědnost (pokud chybí zodpovědnost, přímá kontrola, schopnost spolupráce a konsensu)

Nevede k politice reálných slibů (což je ale naopak výhoda tam, kde je možná věcnost v politice)

Nezáleží na osobní kvalitě kandidáta, ale na jeho stranické příslušnosti (u stranických systémů)

Smíšený systém

Volební systém, který kombinuje prvky poměrného a většinového systému, ale není nikde stanovený poměr mezi těmito systémy. Tento systém je však celkem složitý a proto se moc často nepoužívá. Typy tohoto systému: systém paralelního hlasování, systém nepřenosného hlasu. Smíšený systém se používá v Maďarsku.

System alternativního hlasování

Volič má více hlasů (většinou 2), kdy zvolí kandidáta, kterého chce, a jiného kandidáta, který je přijatelný. Sčítají se hlasy prvních kandidátů a v případě, že získá více než 50 %, zvítězí. Pokud nezíská, tak se vyškrtne nejslabší kandidát a druhé hlasy tohoto kandidáta se přičtou k hlasům prvních kandidátů. Pokračuje se pořad dokola, dokud nevzejde vítěz. Je velmi málo rozšířený (jen Austrálie, Nauru).

System stranických kandidátek

Jedná se o systém, který využívá stranické kandidátní listiny = kandidátky. Kandidátky dělíme na přísně vázané, vázané a volné.

1) Přísně vázaná kandidátka

Volič může hlasovat pouze pro celou stranu. Nemá možnost využívat preferenčních hlasů ani žádným jiným způsobem upravovat kandidátní listinu. Tento typ kandidátky se využívá například ve Španělsku, Portugalsku a dříve i v 1. Československé republice)

2) Vázané kandidátky s preferenčními hlasy

Volič může kromě zaškrtnutí strany využít taky preferenční hlasy. Tento typ kandidátky se využívá na příklad v Nizozemí či Dánsku, kde má volič k dispozici jeden preferenční hlas či ČR, Řecko, Norsko, Švýcarsko, kde mají voliči k dispozici více preferenčních hlasů.

3) Volná kandidátka

Volič si může vytvořit celou kandidátní listinu sám tím způsobem, že dává preferenční hlasy kandidátům z různých stran. Příkladem absolutní volné listiny je Švýcarsko, kde si voliči mohou do kandidátní listiny dopisovat jména kandidátů.

4. Volební systém v ČR

V České republice se můžeme účastnit několika typů voleb. Volí se do Evropského parlamentu, krajských zastupitelstev, obecní samosprávy (obecního zastupitelstva a zastupitelstva městských částí ve městech, kde městské části existují), do Senátu, do Poslanecké sněmovny. Vítězové jsou pak zvoleni do úřadu na základě příslušných zákonů na dobu určitou.

Volby v České republice vyhlašuje prezident. Jedná se o pravomoc kontrasignovanou, tedy je potřeba spolupodpisu předsedy vlády.

Rozlišujeme volební právo pasivní a aktivní. Pasivní volební právo znamená právo být volen do orgánů státní správy. Do Poslanecké sněmovny tak mohou být zvoleni občané od 21 let, do Senátu pak od 40 let. Aktivní volební právo naopak znamená právo zvolit si své zástupce. Věková hranice je v ČR stanovena od 18 let. Když se podíváme zpět do minulosti, v době Československa platila jak pro aktivní tak pasivní volební právo věková hranice 21 let.

Právo volit má tedy každý občan České republiky, jež dosáhl minimálního věku 18 let a to nejpozději druhý den voleb. Existují však výjimky, které mohou volební právo omezit nebo zakázat, což může nastat v případě zbavení občana způsobilosti k právním úkonům či z důvodu ochrany zdraví lidu.

Při volbách se uplatňují 4 základní demokratické principy. Těmito principy jsou: princip všeobecného volebního práva, princip rovného volebního práva, princip tajného volebního práva a princip přímého volebního práva.

1) Všeobecné volební právo: Voleb se mohou zúčastnit všichni občané ČR po dosažení minimální věkové hranice (18 let) bez rozdílu.

2) Rovné volební právo: Každý hlas má stejnou váhu a každý občan může dát pouze jeden hlas.

3) Tajné volební právo: Hlasování je anonymní, nedá se tedy zjistit, jak kdo hlasoval.

4) Přímé volební právo: Občané si volí své zástupce přímo bez prostředníků. (Existuje také volební právo nepřímé, kdy se volí skrze reprezentanty nebo elektory (sbor volitelů) nebo prostřednictvím státního orgánu.)

K volbám je nutné přinést průkaz totožnosti, tedy občanský průkaz nebo cestovní pas, dále modrou obálku s hlasovacími lístky. Při samotné volbě pak mají občané právo dát hlas vybrané straně (hlas politický), popřípadě přidělit hlas jednotlivým kandidátům (hlas preferenční). Počty hlasů závisí na typu voleb (do Poslanecké sněmovny, do Senátu). [11]

Teorie racionální volby[11]

Jedná se o ekonomickou teorii orientovanou na politiku. Tato teorie má popisný i normativní charakter. Nejen, že se snaží daný problém uchopit a rozebrat tak, jak funguje, ale také podat doporučení, jak by fungovat měl. Tato teorie vznikla na základě potřeby vysvětlit způsoby, jakými se politici rozhodují. Tyto ekonomické teorie se snaží poskytnout mimo jiné pomoc politikům, co a jak v dané situaci udělat, aby to mělo, co nejlepší efekt. Teorie racionální volby dokazuje, že politici se vždy nakonec rozhodnou vydat cestou líbivosti, což mnohdy vede k upřednostňování krátkodobých cílů před těmi dlouhodobými. Typický je tedy populismus.

Volby do Poslanecké sněmovny

Volby do Poslanecké sněmovny používají poměrný většinový systém, probíhají ve volebních krajích, tedy na území krajů a hlavního města Prahy. Občané ČR obdrží hlasovací lístky v modré obálce zpravidla 3 dny před volbami na adresu trvalého bydliště. Tato obálka obsahuje kandidátní listiny všech stran.

Po příchodu do volební místnosti se volič prokáže platným průkazem totožnosti, obdrží obálku, do které za plentou vhodí vybranou kandidátní listinu s možností zaškrtnutí až 4 preferenčních hlasů. Tuto obálku pak vhodí do volební urny.

Po sečtení a zveřejnění počtu volebních hlasů se dostávají do Poslanecké sněmovny ty strany, které získaly více než 5 % platných hlasů nebo koalice s více než 7 % hlasů. Jednotlivým stranám je pak podle výsledků přidělen počet mandátů, a komu je mandát přidělen, určí nejen pořadí na kandidátce, ale také preferenční hlasy. Pokud kandidát získá více než 10 % preferenčních hlasů, přesouvá se na první místo kandidátky. Ve druhém skrutiniu se rozdělují hlasy nezvolených stran – strana může vybrat jména těch, kteří nebyli zvoleni v prvním. [11]

Poslední volby do Poslanecké sněmovny proběhly 28. a 29. května 2010.

Volby do Senátu

Volby do senátu jsou vystavěny na většinovém volebním systému. Volí se v 81 obvodech, kde se volí vždy pouze jeden kandidát. Ten musí získat nadpoloviční většinu platných hlasů. V případě, že nadpoloviční většinu hlasů nezíská, probíhá

druhé kolo voleb, do kterého postupují dva kandidáti. V tomto kole však vyhrává kandidát s prostou většinou hlasů. [11]

Volby do Senátu probíhají každé dva roky, kdy je obměněna 1/3 senátorů. Proto v historicky prvních senátních volbách byli voleni do 1/3 obvodů kandidáti na 2 roky, do 1/3 obvodů kandidáti na 4 roky a 1/3 obvodů kandidáti na 6 let.

Vždy po dvou letech tedy volí občané z 1/3 obvodů. Hlasovací lístky jsou jim dodány 3 dny před konáním voleb. Pro každý obvod je stanoven počet volebních lístků dle počtu registrovaných kandidátů v daném obvodě. V případě, že kandidát nezíská v prvním kole nadpoloviční většinu hlasů, probíhá kolo druhé. Pro toto druhé kolo jsou k dostání hlasovací lístky v okrskové volební komisi. [11]

Poslední volby se konaly 15. a 16. října 2010.

Volby do zastupitelstva obcí

Volič obdrží hlasovací lístky na adresu svého trvalého bydliště opět 3 dny před začátkem voleb. Hlasovací lístek může být potištěn z obou stran. Volič se po příchodu do volební místnosti prokáže platným průkazem totožnosti. Volič obdrží obálku, do které vloží svůj hlasovací lístek. Hlasovat může třemi způsoby.

1) Označí křížkem pouze jednu volební stranu. Tím je dán hlas kandidátům dané strany v pořadí, v jakém jsou zapsáni na volebním lístku.

2) Označí křížkem jednotlivé kandidáty z různých stran, nejvýše však počet určený v záhlaví volebního lístku.

3) Označí křížkem jednu stranu a dále jednotlivé kandidáty z jiných stran. Příklad počet členů volených do zastupitelstva 9. Zaškrtnu stranu ODS a 4 jednotlivce v dalších stranách. Hlas tedy získávají tito 4 jednotliví kandidáti a dále prvních 5 kandidátů na volebním lístku ODS.

Poslední komunální volby se konaly 15. a 16. října 2010.

5. Volby do Poslanecké sněmovny 2006 a 2010

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 2006

Volby do Poslanecké sněmovny 2006 se konaly 2. a 3. června 2006. Při volbách byly zaznamenány, jak klasické výsledky, tak i nečekané zvraty. Jako obvykle se do Poslanecké sněmovny dostala ODS, ČSSD, KDU-ČSL, KSČM. Naopak překvapením byla Strana zelených, která se do Poslanecké sněmovny dostala poprvé. Do voleb kandidovalo 26 stran a hnutí.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 2. - 3.6.2006

Politické strany, politická hnutí a koalice postupující do skrutinia

	Kandidující strana	Platné hlasy	% plat. hlasů	Limit pro postup do skrutinia v %
9	Občanská demokratická strana	1 892 475	35.38	5
10	Česká strana sociálně demokratická	1 728 827	32.32	5
18	Strana zelených	336 487	6.29	5
20	Komunistická strana Čech a Moravy	685 328	12.81	5
24	Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová	386 706	7.22	5

Utvořily se 2 koalice: koalice ČSSD a KSČM, koalice ODS, KDU-ČSL a SZ. Z nich každá měla v součtu 100 mandátů, což způsobilo shodu a následné komplikace, které byly vyřešeny až v lednu 2007. Před samotnými volbami se strhly tvrdé boje o přízeň voličů. Předvolební kampaně následované volbami 2006 se staly nejdiskutovanějšími volbami vůbec. Dokonce se tvrdilo, že jde doposud o nejtvrdší a nejspinavější volby v ČR (vzestup preferencí zelených, negativní kampaně proti ODS, KDU-ČSL, ČSSD a KSČM). S narůstajícím počtem občanů, kteří našli oblibu u Strany zelených, rostly i obavy Jiřího Paroubka. Ten tvrdě útočil se svým volebním programem zahrnujícím i otázky životního prostředí a zároveň tak

upozorňoval na možný vznik komplikací při překročení 5 % hranice Strany zelených. Nejen ČSSD ale i mnohé další strany ostře zaútočily při své kampani na jiné kandidující strany. Například Balbínova poetická strana, jež zesměšňovala pomocí billboardů KDU-ČSL. Podobně se objevily i billboardy ČSSD s heslem „ODS Minus“. Bezprostředně po zveřejnění výsledků voleb obvinil Jiří Paroubek ODS z manipulace voleb. Nebyl však jediný. Celkem bylo podáno 60 stížností na výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro rok 2006.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 2. - 3.6.2006

Okresy			Voliči v sezn.	Vydané obálky	Vol. účasť v %	Odevzd. obálky	Platné hlasý	% plat. hlasů
celk.	zpr.	v %						
14 866	14 866	100.00	8 333 305	5 372 449	64.47	5 368 495	5 348 976	99.64

Kód	Název strany	Platné hlasý		Kód	Název strany	Platné hlasý	
		celk.	v %			celk.	v %
1	Strana zdravého rozumu	24 828	0.46	14	Pravý Blok	20 382	0.38
2	České hnutí za národní jednotu	216	0.00	15	4 VIZE-www.4vize.cz	3 109	0.05
3	Balbínova poetická strana	6 897	0.12	16	Česká str.národ.socialistická	1 387	0.02
4	Liberální reformní strana	253	0.00	17	Moravané	12 552	0.23
5	Právo a Spravedlnost	12 756	0.23	18	Strana zelených	336 487	6.29
6	NEZÁVISLÍ	33 030	0.61	19	Humanistická strana	857	0.01
7	Česká pravice	395	0.00	20	Komunistická str.Čech a Moravy	685 328	12.81
8	Koruna Česká (monarch.strana)	7 293	0.13	21	Koalice pro Českou republiku	8 140	0.15
9	Občanská demokratická strana	1 892 475	35.38	22	Národní strana	9 341	0.17
10	Česká str.sociálně demokrat.	1 728 827	32.32	23	Folklor i Společnost	574	0.01
11	SNK Evropští demokraté	111 724	2.08	24	Křesť.demokr.unie-Čs.str.lid.	386 706	7.22
12	Unie svobody-Demokratická unie	16 457	0.30	25	NEZ.DEMOKRATÉ(předs.V.Železný)	36 708	0.68
13	Helax-Ostrava se baví	1 375	0.02	26	STRANA ROVNOST ŠANCÍ	10 879	0.20

Výsledky hlasování za volební kraje

			Celkem	Hlavní město Praha	Středočeský kraj	Jihočeský kraj	Plzeňský kraj	Karlovarský kraj	Ústecký kraj	Liberecký kraj	Královéhradecký kraj	Pardubický kraj	Vysočina	Jihomoravský kraj	Olomoucký kraj	Zlínský kraj	Moravskoslezský kraj
1	SZR	hlasy	24 828	2 039	2 998	1 444	1 783	967	1 771	1 437	1 770	1 447	1 028	1 698	1 627	1 405	3 414
		%	0.46	0.31	0.48	0.42	0.61	0.70	0.47	0.66	0.59	0.52	0.37	0.27	0.48	0.43	0.55
2	ČHNU	hlasy	216						216								
		%	0.00						0.05								
3	BPS	hlasy	6 897	1 073	1 559	417	356	207	452	305	380	323	293	589	183	335	425
		%	0.12	0.16	0.25	0.12	0.12	0.15	0.12	0.14	0.12	0.11	0.10	0.09	0.05	0.10	0.06
4	LiRA	hlasy	253											253			
		%	0.00											0.04			
5	PaS	hlasy	12 756	937	1 992	694	1 084	404	1 387	460	688	637	724	1 015	1 073	617	1 044
		%	0.23	0.14	0.32	0.20	0.37	0.29	0.37	0.21	0.23	0.23	0.26	0.16	0.32	0.19	0.17
6	NEZ	hlasy	33 030	1 763	3 990	2 402	2 184	441	2 887	2 053	1 652	2 381	976	2 850	3 295	1 966	4 190
		%	0.61	0.26	0.64	0.71	0.75	0.32	0.77	0.95	0.55	0.86	0.35	0.46	0.98	0.61	0.68
7	ČP	hlasy	395	23	82				124					45	41	38	42
		%	0.00	0.00	0.01				0.03					0.00	0.01	0.01	0.00
8	KČ	hlasy	7 293	1 083	989	559	604	206	418	294	593	260	314	821	337	395	420
		%	0.13	0.16	0.15	0.16	0.20	0.15	0.11	0.13	0.20	0.09	0.11	0.13	0.10	0.12	0.06
9	ODS	hlasy	1 892 475	317 224	243 012	123 804	105 391	49 189	130 365	83 647	111 466	91 113	76 393	186 779	101 151	101 376	171 565
		%	35.38	48.32	39.19	36.69	36.46	35.87	34.78	38.81	37.66	33.26	27.67	30.67	30.29	31.68	28.11
10	ČSSD	hlasy	1 728 827	152 962	190 607	102 833	91 606	44 887	132 895	63 181	89 204	90 268	97 568	200 619	118 334	106 481	247 382
		%	32.32	23.29	30.74	30.47	31.69	32.73	35.46	29.31	30.14	32.95	35.35	32.95	35.44	33.28	40.54
11	SNK ED	hlasy	111 724	23 386	13 055	6 570	5 912	2 312	5 372	4 304	9 126	6 641	5 525	7 343	3 821	6 390	11 967
		%	2.08	3.56	2.10	1.94	2.04	1.68	1.43	1.99	3.08	2.42	2.00	1.20	1.14	1.99	1.96
12	US-DEU	hlasy	16 457	1 638	1 854	1 008	973	725	1 234	753	1 431	936	931	1 495	764	1 089	1 626
		%	0.30	0.24	0.29	0.29	0.33	0.52	0.32	0.34	0.48	0.34	0.33	0.24	0.22	0.34	0.26
13	HOB	hlasy	1 375														1 375
		%	0.02														0.22
14	PB	hlasy	20 382	2 052	2 420	1 393	1 339	846	1 367	1 139	1 712	1 104	1 110	2 426	1 094	929	1 451
		%	0.38	0.31	0.39	0.41	0.46	0.61	0.36	0.52	0.57	0.40	0.40	0.39	0.32	0.29	0.23
15	4 VIZE	hlasy	3 109	313	474	234	233	121	218	257	224	191	155	201	186	116	186
		%	0.05	0.04	0.07	0.06	0.08	0.08	0.05	0.11	0.07	0.06	0.05	0.03	0.05	0.03	0.03
16	ČSNS2005	hlasy	1 387	552										835			
		%	0.02	0.08										0.13			
17	M	hlasy	12 552			377						445	622	4 677	2 650	2 289	1 492
		%	0.23			0.11						0.16	0.22	0.76	0.79	0.71	0.24
18	SZ	hlasy	336 487	60 384	37 219	19 924	17 090	9 206	22 616	20 646	19 819	17 148	13 514	37 771	18 398	16 224	26 528
		%	6.29	9.19	6.00	5.90	5.91	6.71	6.03	9.58	6.69	6.26	4.89	6.20	5.51	5.07	4.34
19	H.S.	hlasy	857	857													
		%	0.01	0.13													
20	KSČM	hlasy	685 328	51 925	79 964	45 099	40 578	20 323	60 175	24 823	34 093	33 956	40 480	83 687	49 026	35 998	85 201
		%	12.81	7.90	12.89	13.36	14.03	14.82	16.05	11.51	11.52	12.39	14.66	13.74	14.68	11.25	13.96
21	Koal_ČR	hlasy	8 140	554	1 132	421	560	259	580	474	603	718	614	522	598	296	809
		%	0.15	0.08	0.18	0.12	0.19	0.18	0.15	0.21	0.20	0.26	0.22	0.08	0.17	0.09	0.13
22	NS	hlasy	9 341	973	1 257	524	495	532	861	568	641	368	344	542	478	282	1 476
		%	0.17	0.14	0.20	0.15	0.17	0.38	0.22	0.26	0.21	0.13	0.12	0.08	0.14	0.08	0.24
23	FiS	hlasy	574											574			
		%	0.01											0.09			
24	KDU-ČSL	hlasy	386 706	31 820	30 207	27 630	16 338	4 723	8 365	9 131	19 893	24 023	33 587	67 865	27 609	41 663	43 852
		%	7.22	4.84	4.87	8.18	5.65	3.44	2.23	4.23	6.72	8.77	12.16	11.14	8.26	13.02	7.18

25	NEZ/DEM	hlasy	36 708	2 665	5 723	1 486	1 912	1 296	2 821	1 538	2 056	1 582	1 403	5 171	2 636	1 592	4 827
		%	0.68	0.40	0.92	0.44	0.66	0.94	0.75	0.71	0.69	0.57	0.50	0.84	0.78	0.49	0.79
26	SRŠ	hlasy	10 879	2 272	1 513	568	611	473	612	500	580	380	416	1 026	548	452	928
		%	0.20	0.34	0.24	0.16	0.21	0.34	0.16	0.23	0.19	0.13	0.15	0.16	0.16	0.14	0.15
Platné hlasy celkem			5 348 976	656 495	620 047	337 387	289 049	137 117	374 736	215 510	295 931	273 921	275 997	608 804	333 849	319 933	610 200
Celkem okrsků			14 866	1 112	2 047	1 367	1 088	348	1 046	584	939	871	1 137	1 407	923	679	1 318
Zpracováno okrsků			14 866	1 112	2 047	1 367	1 088	348	1 046	584	939	871	1 137	1 407	923	679	1 318
Zpracované okrsky v %			100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

Počet platných hlasů, republikové mandátové číslo a počty krajských mandátů

Celkový počet platných hlasů: 5 348 976

Republikové mandátové číslo: 26 745

Kraj	Počet krajských mandátů
Hl. m. Praha	25
Středočeský	23
Jihočeský	13
Plzeňský	11
Karlovarský	5
Ústecký	14
Liberecký	8
Královéhradecký	11
Pardubický	10
Vysočina	10
Jihomoravský	23
Olomoucký	12
Zlínský	12
Moravskoslezský	23
Celkem	200

**Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
konané ve dnech 2. - 3.6.2006**

Přehled zisků mandátů

		Celkem	Hlavní město Praha	Středo-český kraj	Jiho-český kraj	Plzeň-ský kraj	Karlo-varský kraj	Ústecký kraj	Libe-recký kraj	Králové-hradecký kraj	Pardu-bický kraj	Vyso-čina	Jihomo-ravský kraj	Olo-moucký kraj	Zlínský kraj	Moravsko-slezský kraj	
9	ODS	Mandáty	81	14	10	6	5	2	5	4	5	4	3	8	4	4	7
		%	40.50	56.00	43.48	46.15	45.45	40.00	35.71	50.00	45.45	40.00	30.00	34.78	33.33	33.33	30.43
10	ČSSD	Mandáty	74	6	8	4	4	2	6	3	4	4	8	5	5	5	11
		%	37.00	24.00	34.78	30.77	36.36	40.00	42.86	37.50	36.36	40.00	40.00	34.78	41.67	41.67	47.83
18	SZ	Mandáty	6	2	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1
		%	3.00	8.00	4.35				7.14					4.35			4.35
20	KSČM	Mandáty	26	2	3	2	2	1	2	1	1	2	3	2	1	3	
		%	13.00	8.00	13.04	15.38	18.18	20.00	14.29	12.50	9.09	10.00	20.00	13.04	16.67	8.33	13.04
24	KDU-ČSL	Mandáty	13	1	1	1	0	0	0	0	1	1	1	3	1	2	1
		%	6.50	4.00	4.35	7.69					9.09	10.00	10.00	13.04	8.33	16.67	4.35
Celkem mandátů			200	25	23	13	11	5	14	8	11	10	10	23	12	12	23

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 2010

Volby do Poslanecké sněmovny se konaly v roce 2010 v termínu od 25. do 26. května. Těmto volbám měly předcházet volby předčasné. Návrh na předčasné volby byl nutný z hlediska veškerých komplikací vzniklých po volbách v roce 2006, kdy již po samotném výsledku voleb bylo zřejmé, že Česká republika bude k předčasným volbám směřovat. Ty se měly konat 9. a 10. října 2009. Původně mělo dojít k přijetí ústavního zákona o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny. Tento ústavní zákon byl zrušen Ústavním soudem 10. září 2009. Voleb 2010 se účastnilo 27 stran a hnutí, z čehož 15 ve všech volebních krajích (Pořadí stran losuje Státní volební komise.). Před samotnými volbami proběhlo několik průzkumů, které si kladly za cíl zjistit preference a přání voličů. Jedním z průzkumů byl i průzkum agentury Median pro vydání Mladé fronty DNES z 27. března 2010. Průzkum se týkal obsazení postu premiéra. 53% občanů ČR si přálo mít jako budoucího premiéra Petra Nečase, pouze 35 % Jiřího Paroubka. Stejný průzkum provedla také jiná agentura pro Lidové noviny, kde si 30,8% lidí vybralo Karla Swarzenberga, 30,6 % Petra Nečase a 20 % Jiřího Paroubka.

Před zahájením voleb jsme mohli sledovat také nestranické iniciativy, které poukazyvaly na nezájem občanů volit či na možnosti odstranění korupce. Nejvýznamnějšími iniciativami byly: Defenestrace 2010 a Vyměňte polotiky.cz. Defenestrace 2010 vyzývala občany, aby dávali preferenční hlasy posledním

4 kandidátům na zvolené kandidátce, protože u těchto kandidátů je nižší pravděpodobnost zapojení do korupční mašinerie. Iniciativa Vyměňte politiky.cz se snažila přesvědčit občany o důležitosti hlasování, což podpořila koncerty, happeningy a jinými akcemi. Do akce se zapojila například zpěvačka Aneta Langerová, Dan Bárta či David Koller.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 28.05. – 29.05.2010

Politické strany, politická hnutí a koalice postupující do skrutinia

Strana		Platné hlasy	% platných hlasů	Limit pro postup do skrutinia v %
číslo	název			
9	Česká strana sociálně demokratická	1 155 267	22,08	5
26	Občanská demokratická strana	1 057 792	20,22	5
15	TOP 09	873 833	16,70	5
6	Komunistická strana Čech a Moravy	589 765	11,27	5
4	Věci veřejné	569 127	10,88	5

Bezprostředně po vyhlášení výsledků voleb rezignovalo několik lídrů stran. Mezi prvními byl Cyril Svoboda (předseda KDU-ČSL – poprvé v historii se nedostala do sněmovny), Ondřej Liška (předseda Strany zelených), Miloš Zeman (předseda SPO Zemanovci), Jiří Paroubek (předseda ČSSD – pokud prezident pověří někoho sestavením vlády => tak za ČSSD to bude Bohuslav Sobotka).

V poslanecké sněmovně tak ČSSD získala 56 mandátů, ODS 53 mandátů, TOP 09 41 mandátů. KSČM 26 mandátů a Věci veřejné 24 mandátů. Pro ČSSD tak výhra ve volbách 2010 není přímo výhrou, díky vzniklé pravostředové koalici ODS, TOP09 a Věci veřejné s celkovým počtem 118 poslanců.

**Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
konané ve dnech 28.05. – 29.05.2010**

Přehled zisků mandátů

	Celkem ČR	Hlavní město Praha	Středo-český kraj	Jiho-český kraj	Plzeň-ský kraj	Karlo-varský kraj	Ústecký kraj	Libe-recký kraj	Králové-hradecký kraj	Pardu-bický kraj	Vyso-čina	Jihomo-ravský kraj	Olo-moucký kraj	Zlínský kraj	Moravsko-slezský kraj
4 – VV	24	3	3	1	1	1	2	1	1	1	1	3	2	1	3
6 – KSČM	26	2	3	2	2	1	2	1	1	1	2	3	2	1	3
9 – ČSSD	56	4	6	3	3	1	5	2	3	3	3	7	4	4	8
15 – TOP 09	41	8	5	3	2	1	2	2	3	2	2	4	2	2	3
26 – ODS	53	8	7	4	3	1	3	2	3	3	2	6	2	4	5
Celkem mandátů	200	25	24	13	11	5	14	8	11	10	10	23	12	12	22

**Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
konané ve dnech 28.05. – 29.05.2010**

Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
celkem	zpr.	v %						
14 894	14 894	100,00	8 415 892	5 268 098	62,60	5 263 822	5 230 859	99,37

Počty hlasů pro strany v % (z hlasů celkem za územní celek)

	Celkem ČR	Hlavní město Praha	Středo-český kraj	Jiho-český kraj	Plzeň-ský kraj	Karlo-varský kraj	Ústecký kraj	Libe-recký kraj	Králové-hradecký kraj	Pardu-bický kraj	Vyso-čina	Jihomo-ravský kraj	Olo-moucký kraj	Zlínský kraj	Moravsko-slezský kraj
1 – Občané	0,25	0,19	0,27	0,35	0,28	0,69		0,31	0,26	0,23	0,20	0,23	0,25	0,22	0,33
2 – LIB	0,00		0,04												
4 – VV	10,88	10,31	10,72	10,66	9,76	11,83	11,64	12,79	12,25	11,62	9,91	9,75	11,62	9,71	11,69
5 – KONS	0,08	0,04	0,04	0,05	0,04	0,11	0,06	0,13	0,08	0,07	0,04	0,07	0,09	0,04	0,20
6 – KSČM	11,27	6,53	11,00	12,22	12,51	13,07	13,64	10,32	10,65	11,21	13,41	11,65	13,18	10,04	12,61
7 – "KČ"	0,07	0,12	0,15		0,23							0,13	0,24		
8 – ČSNS	0,00	0,04													
9 – ČSSD	22,08	15,17	20,52	20,55	22,01	23,29	24,93	19,40	19,87	21,95	23,43	23,35	24,47	21,93	29,13
10 – NP	0,00							0,08							
11 – SPR-RSČ	0,03		0,18					0,37							
12 – M	0,22											0,80	0,87	0,79	0,31
13 – SPOZ	4,33	3,11	3,68	4,12	4,14	3,43	5,42	3,91	3,74	5,23	6,08	4,22	4,49	5,85	4,50
14 – STOP	0,06	0,03	0,06	0,09	0,07	0,11	0,06	0,05	0,05	0,08	0,06	0,04	0,05	0,07	0,05
15 – TOP 09	16,70	27,27	17,59	17,39	16,97	16,20	13,27	19,44	19,24	15,45	14,34	15,31	13,51	13,94	9,99
16 – ES	0,00	0,03		0,05					0,05						
17 – KDU-ČSL	4,39	2,17	1,97	3,76	2,43	1,66	1,10	1,76	3,79	5,93	7,42	8,37	5,60	9,95	4,84

18 – PB	0,47	0,37	0,50	0,52	0,56	0,72	0,54	0,67	0,61	0,53	0,52	0,36	0,42	0,35	0,36
19 – ČSNS2005	0,02		0,07		0,16							0,07			
20 – SZ	2,44	4,78	2,32	2,17	1,71	2,08	2,41	2,60	2,50	1,86	1,68	2,34	1,80	1,80	1,93
21 – Suveren.	3,67	2,29	4,35	3,75	5,27	4,82	5,18	4,52	3,74	3,55	3,09	2,61	3,73	2,47	4,08
22 – HS	0,01	0,08													
23 – ČPS	0,80	0,75	0,77	0,82	0,95	1,08	0,76	1,14	0,76	0,92	0,85	0,72	0,80	0,76	0,73
24 – DSSS	1,14	0,66	0,95	1,09	1,10	2,18	2,61	1,27	1,29	1,05	0,84	0,85	1,21	0,73	1,29
25 – Svobodní	0,74	1,00	0,86	0,96	0,58	0,95	0,93	0,68	0,91	0,80	0,82	0,58	0,56	0,46	0,39
26 – ODS	20,22	24,79	23,87	21,36	21,14	17,69	17,38	20,47	20,12	19,42	17,22	18,47	17,01	20,81	17,49
27 – KH	0,02	0,17													
Platné hlasy celkem	5 230 859	637 328	630 203	333 117	280 264	130 162	365 800	213 917	288 981	268 863	270 872	597 136	321 871	308 592	583 753
Celkem okrsků	14 894	1 126	2 051	1 370	1 086	348	1 046	587	940	872	1 136	1 408	925	684	1 315
Zpracováno okrsků	14 894	1 126	2 051	1 370	1 086	348	1 046	587	940	872	1 136	1 408	925	684	1 315
Zpracované okrsky v %	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	OBČANÉ.CZ	13 397	0,25
2	Liberálové.CZ	260	0,00
4	Věci veřejné	569 127	10,88
5	Konzervativní strana	4 232	0,08
6	Komunistická str.Čech a Moravy	589 765	11,27
7	Koruna Česká (monarch.strana)	4 024	0,07
8	Česká strana národně sociální	295	0,00
9	Česká str.sociálně demokrat.	1 155 267	22,08
10	NÁRODNÍ PROSPERITA	186	0,00
11	Sdruž.pro rep.-Republ.str.Čsl.	1 993	0,03
12	Moravané	11 914	0,22
13	Strana Práv Občanů ZEMANOVCI	226 527	4,33
14	STOP	3 155	0,06

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
15	TOP 09	873 833	16,70
16	EVROPSKÝ STŘED	522	0,00
17	Křesť.demokr.unie-Čs.str.lid.	229 717	4,39
18	Volte Pr.Blok www.cibulka.net	24 750	0,47
19	Česká str.národ.socialistická	1 371	0,02
20	Strana zelených	127 831	2,44
21	Suverenita-blok J.Bobošíkové	192 145	3,67
22	Humanistická strana	552	0,01
23	Česká pirátská strana	42 323	0,80
24	Dělnic.str.sociální spravedl.	59 888	1,14
25	Strana svobodných občanů	38 894	0,74
26	Občanská demokratická strana	1 057 792	20,22
27	Klíčové hnutí	1 099	0,02

**Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
konané ve dnech 28.05. – 29.05.2010**

Počet platných hlasů, republikové mandátové číslo a počty krajských mandátů

Celkový počet platných hlasů: 5 230 859

Republikové mandátové číslo: 26 154

Kraj	Počet krajských mandátů
Hl. m. Praha	25
Středočeský	24
Jihočeský	13
Plzeňský	11
Karlovarský	5
Ústecký	14
Liberecký	8
Královéhradecký	11
Pardubický	10
Vysočina	10
Jihomoravský	23
Olomoucký	12
Zlínský	12
Moravskoslezský	22
Celkem	200

**Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
konané ve dnech 28.05. – 29.05.2010**

Pořadí podílů hlasů

Kraj	
číslo	název
1	Hl. m. Praha
2	Středočeský
3	Jihočeský
4	Plzeňský
5	Karlovarský

Kraj	
číslo	název
6	Ústecký
7	Liberecký
8	Královéhradecký
9	Pardubický
10	Vysočina

Kraj	
číslo	název
11	Jihomoravský
12	Olomoucký
13	Zlínský
14	Moravskoslezský

**Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
konané ve dnech 28.05. – 29.05.2010**

Přehled získů mandátů v % (z mandátů celkem za územní celek)

	Celkem ČR	Hlavní město Praha	Středočeský kraj	Jihočeský kraj	Plzeňský kraj	Karlovarský kraj	Ústecký kraj	Liberecký kraj	Královéhradecký kraj	Pardubický kraj	Vysočina	Jihomoravský kraj	Olomoucký kraj	Zlínský kraj	Moravskoslezský kraj
4 – VV	12,00	12,00	12,50	7,69	9,09	20,00	14,29	12,50	9,09	10,00	10,00	13,04	16,67	8,33	13,64
6 – KSČM	13,00	8,00	12,50	15,38	18,18	20,00	14,29	12,50	9,09	10,00	20,00	13,04	16,67	8,33	13,64
9 – ČSSD	28,00	16,00	25,00	23,08	27,27	20,00	35,71	25,00	27,27	30,00	30,00	30,43	33,33	33,33	36,36
15 – TOP 09	20,50	32,00	20,83	23,08	18,18	20,00	14,29	25,00	27,27	20,00	20,00	17,39	16,67	16,67	13,64
26 – ODS	26,50	32,00	29,17	30,77	27,27	20,00	21,43	25,00	27,27	30,00	20,00	26,09	16,67	33,33	22,73
Celkem mandátů	200	25	24	13	11	5	14	8	11	10	10	23	12	12	22

6. Použité zdroje v prezentaci a podkladových materiálech

- [1] *Nf-senior.cz* [online]. 1.9.2009 [cit. 2010-10-10]. Žijete v cizině a chcete volit v ČR?. Dostupné z WWW:
<[http://www.nf-senior.cz/_cms/gf/modules/aktuality/volby\(1\).jpg](http://www.nf-senior.cz/_cms/gf/modules/aktuality/volby(1).jpg)>.
- [2] *Aktualne.centrum.cz* [online]. 2008 [cit. 2010-10-16]. Volby začaly: ODS uhájí Čechy, Moravu získá ČSSD. Dostupné z WWW:
<<http://img.aktualne.centrum.cz/183/78/1837844-volby-08.jpg>>.
- [3] *Znojemsky.denik.cz* [online]. 2008 [cit. 2010-10-16]. Znojemský senátor? Bookmakeři tipují Bayerovou. Dostupné z WWW:
<http://mm1.denik.cz/1/82/senat_ilustracni_denik_clanek_solo.jpg>.
- [4] *Zpravy.idnes.cz* [online]. 2010 [cit. 2010-10-16]. Šéf Poslanecké sněmovny bude opět dočasný. Dostupné z WWW: <http://i.idnes.cz/10/061/gal/JB3384ef_snemo.jpg>.
- [5] *Volby.cz* [online]. 2010 [cit. 2010-10-16]. Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 2. - 3.6.2006. Dostupné z WWW:
<<http://www.volby.cz/pls/ps2006/ps2?xjazyk=CZ>>.
- [6] *Volby.cz* [online]. 2010 [cit. 2010-10-16]. Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 28. - 29.5.2010. Dostupné z WWW:
<<http://www.volby.cz/pls/ps2010/ps2?xjazyk=CZ>>.
- [7] *Romea.cz* [online]. c2003 - 2010 [cit. 2010-10-10]. Průběžné výsledky voleb do Poslanecké sněmovny. Dostupné z WWW:
<<http://www.romea.cz/images/servis/volby2006.gif>>.
- [8] *Denik.cz* [online]. 31.5.2010 [cit. 2010-10-10]. Moravskoslezský deník – Moje Ostravsko - Volby v ostravských obvodech: vítězila ČSSD i ODS. Dostupné z WWW:
<http://mm1.denik.cz/34/4e/kounovsky_volby_celostat_denik_clanek_solo.jpg>.
- [9] *Novinky.cz* [online]. c2003 - 2006 [cit. 2010-10-10]. Volby 2006 – volební výsledky. Dostupné z WWW:
<http://volby.novinky.cz/images_maps/CZ_vysledky_100010.png>.

- [10] *Lidovky.cz* [online]. c2010 [cit. 2010-10-10]. Volby 2010. Dostupné z WWW: <http://i.lidovky.cz/10/053/Ingal/HRN336f4e_POLITICKA_MAPA_CR1.jpg>.
- [11] *Gybon.cz* [online]. c2010 [cit. 2010-10-10]. Politologie. Dostupné z WWW: <<http://www.gybon.cz/~rusek/zsv/politika5.html>>.
- [12] *Tn.cz* [online]. c2010 [cit. 2010-10-09]. Historie voleb od roku 1990. Dostupné z WWW: <<http://tn.nova.cz/zpravy/volby/2010/historie-voleb-od-roku-1990-pripomente-si-polistopadovou-eru.html>>.
- [13] *Finance.cz* [online]. c2000 - 2010 [cit. 2010-10-09]. Volební historie i současnost. Dostupné z WWW: <<http://www.finance.cz/zpravy/finance/68314-volebni-historie-i-soucasnost/>>.
- [14] *Stranyavolby.cz* [online]. c2010 [cit. 2010-10-17]. Strany a volby. Dostupné z WWW: <<http://www.stranyavolby.cz/cs/volebni-systemy/>>.
- [15] *Gis.zcu.cz* [online]. 2004 [cit. 2010-10-17]. Volební systémy. Dostupné z WWW: <<http://www.gis.zcu.cz/studium/dbg2/Materialy/html/ch11s03.html>>.
- [16] *Wikipedia.cz* [online]. 25.9.2010 [cit. 2010-10-17]. Volební systémy. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Volebn%C3%AD_syst%C3%A9m>.